

מסך אובדן

עשן

אינו מכסה את האש
המכסה אני מאברהם
את אשר אני עומד לעשות
אומר האל מול
אבדן השפע.
רק כשהרפכת זזה
ממקומה
יודעים הנוסעים לאן היא נוסעת (?)
ולא רוח ולא הצלה.
הללויה

2

אנא בכח מזמרים
מלאכי מקהלות שמי ארץ
ממוגנים נפשם אנא בכח
אנא בכח הושיענו
אנא בכח פמפמנו
עד יזו מעינינו ניצוצות.

3

"הנערה ששחקה באש"
כתב אחד, סטיג לרסן.
וגשם אינו אמור לבוא כמחרים
רמז המלאך החכם גבריאל.
אזמה?
אז ככה:
לא ירד גשם
פרצה שרפה
כלתה שדות ויער
בתים, בני אדם
תמונות...
אזמה?
אז מה – חד גדיא:
הנערה תשחק באש
וגשם אינו אמור לבוא כמחרים
המלאך גבריאל יפנה אבל לא יענה
ואנחנו מלאכים:
מעשי ידים עולים באש
ואנחנו אמרים שירה.

אש בכרמל, כסולרדצמבר, תש"ע, לא תשכח?

תמר פלד

האש והרוח

אתמול, אומר לך
השענתי את אופניך הדוויים תחת סבך הארננים,
מרקתי את הבית מזכרונותיו,
נכרתי בטלית
ששבי עטף סביבי, בהפטרך,
ענרתי את השעון
שאבי הפקיד לי,
שפתתי כוס תה רווי לימון
כפי שסבתך למדה אותי לאהב,
התישבותי אל שלחן המטבח פסוי השעונית
והמתנתי.
היום, אומר לך
האש התיכה את שלד אופניך אל גזע הארץ החרוד
נעלי נטועות בבית ילדותך
ואני, אינני.

הכרמל בלהבות, דצמבר 2010

איתן קלינסקי

בכיו המפוחם

לכבאים שסיכנו את חייהם במלחמה
נגד האש המכלה עצים ואדם

עת קול המון הגשם התיבש,
אל הירוק שבכרמל
בא אליהו הנביא, המטיר
ימות של אש –
"האלהים אשר יענה באש"
הוא האלהים*,
אש אוכלת
אדם
עצים
אבנים
עפר
ואת המים מלחכת.

עת קול המון הגשם יבש ודומם,
ימות המים, ידיהן
מגידות אכולות שרב
לא יכלו לאש
לאלהים אשר בא
באש על הכרמל,
גם עב קטנה
לא באה עם מימיה
אל הירוק שבכרמל
שבכיו המפחם צועק.

עת קול המון האש בא אל הכרמל
רק לב כבאי נחוש – כבול – בא
לסעוד בכיו המפחם –

* מלכים א' י"ח